

Słowo Biskupa Kaliskiego do kapłanów i diakonów diecezjalnych i zakonnych Kościoła Kaliskiego

Drodzy Bracia,

Biegając myślami do jerozolimskiego Wieczernika, w którym pulsuje żywe źródło Eucharystii i Kapłaństwa, duchowo jednoczę się z każdym z Was. Oczyma wiary spoglądam na Chrystusa spożywającego Ostatnią Wieczerzę w otoczeniu Apostołów. Jedność z Ojcem dzielona z uczniami, świadkami cudu ustanowienia Eucharystii, napęła Najświętsze Serce naszego Pana uczuciem bliskości, którym pragnie się dzielić także z nami.

W dniach wielkiej próby, które boleśnie doświadcza ludzkość, zapewniam o duchowej łączności i serdecznej bliskości z każdym z Was. Choć nie możemy spotkać się na celebracji Mszy św. Krzyżma oraz wspólnie świętować diecezjalny dzień świętości życia kapłańskiego, proszę, abyśmy wobec Chrystusa w Eucharystii odnowili kapłańskie przyrzeczenia wierności. W ten sposób, nie mogąc fizycznie się spotkać, będziemy zjednoczeni w Panu Jezusie i pomiędzy sobą jako Jego słudzy, których obdarza zaszczytnym mianem swoich przyjaciół (por. J 15,15).

Całym sercem dziękuję każdemu z Was za duszpasterską gorliwość, ofiarną pracę i modlitwę w intencjach Kościoła powszechnego i naszej diecezji. Czynię to rozpoczynając od posługujących w najmniejszych parafiach, aż po parafie miejskie. Dziękuję księżom emerytom, pracownikom diecezjalnej Caritas, moderatorom i wykładowcom Wyższego Seminarium Duchownego, pracownikom Sądu Biskupiego i Kurii Diecezjalnej. Słowa wdzięczności kieruję do Księdza Biskupa Łukasza i Księża Biskupów Seniorów Stanisława i Teofila. Dziękuję tym, którzy, nie zważając na zagrożenie, posługują chorym w domach i w szpitalach, spieszą z Wiatykiem oraz z sakramentalnym rozgrzeszeniem. Wyrażam uznanie i wdzięczność kapłanom obchodzącym jubileusze święceń prezbiteratu i posługi.

Tegoroczne święta wielkanocne będą inne od tych, do których przywykliśmy. Jestem jednak przekonany, że nie stracą nic ze swojej głębokiej mocy duchowej i zstaną się źródłem łaski i okazją do refleksji nad tymco jest najważniejsze w życiu człowieka.

W paschalnym znaku ziarna, które wpada w ziemię i obumiera, aby przynieść plon obfity, odczytujemy wezwanie, abyśmy wraz z Chrystusem Zmartwychwstałym wydawali owoce, celebrując największe tajemnice wiary w naszych pustych kościołach. Prośmy Boga, aby powiew Ducha Świętego zaniósł radosne „Alleluja!” do każdego domu i oświecił uczniów Chrystusa językami ognia, które pojawiły się nad zalęknionymi Apostołami zamkniętymi w Wieczerniku.

Przesyłam Wam i waszym wspólnotom parafialnym życzenia pokoju i radości płynącej ze spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym, Wybawicielem z ludzkiej niedoli. Zapewniam o mojej modlitwie, która niech zjedna Wam Boże błogosławieństwo. Z niecierpliwością wyglądam dnia, w którym będziemy mogli zjednoczyć się nie tylko duchowo, ale także fizycznie we wspólnej celebracji przy Chrystusowym ołtarzu wraz z prezbiterium Kościoła Kaliskiego.

Z serca błogosławię

Wasz Biskup
+ *Edward Janiak*

Kalisz, dnia 5 kwietnia 2020 roku
Niedziela Palmowa czyli Męki Pańskiej